

8479 LLEI 11/1991, de 8 d'abril, d'organització i control de les emissores municipals de radiodifusió sonora. («BOE» 85, de 9-4-1991.)

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El desenvolupament experimentat per la radiodifusió sonora a Espanya al llarg dels últims anys ha situat el nostre país entre els més avançats en aquesta matèria.

No obstant això, no es pot oblidar que encara queden grans zones del territori nacional que no tenen cobertura radiofònica de caràcter local.

La necessitat de facilitar la prestació d'aquest servei per mitjà d'emissores de radiodifusió sonora de titularitat municipal aconsella establir un marc jurídic adequat, a fi que els ajuntaments en siguin gestors.

Després de la promulgació de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, en la qual per primera vegada adquireix rang legal l'ordenació jurídica de la radiodifusió sonora a Espanya i on es té en compte la figura de la concessió administrativa per a la prestació d'aquest servei públic per les corporacions locals, escau ara dotar-les de l'empara legal necessària en compliment del que disposa l'article 20.3 de la Constitució, respecte dels mitjans de comunicació social de titularitat pública.

Aquesta Llei, que té el caràcter de bàsica, d'acord amb el que preveuen les regles 18 i 27 de l'article 149.1 de la Constitució, manté els criteris ja establerts en altres textos legals sobre organització i control dels mitjans de comunicació públics existents, com és el cas de la Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'estatut de la ràdio i la televisió, així com totes aquelles reguladores dels ens públics de radiodifusió i televisió creats en diverses comunitats autònomes.

En aquest sentit, l'organització i el finançament d'aquestes emissores de ràdio es remet a les fórmules ja previstes a la legislació vigent en matèria de règim local, respectant l'autonomia municipal quant al sistema de gestió que els ajuntaments considerin més adequats a les seves necessitats.

Així mateix el ple municipal és l'òrgan encarregat de portar a terme el control d'aquestes emissores de ràdio constitucionalment exigit.

En definitiva, la pretensió última és la de facilitar als ciutadans uns mitjans de comunicació radiodifusos de caràcter local que amplii el marc de la pluralitat informativa, i alhora garantir la llibertat d'expressió reconeguda i emparada en la nostra Constitució.

Article 1.

Constitueix l'objecte d'aquesta Llei l'establiment de les normes bàsiques de l'organització i el control de la prestació del servei públic de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència per mitjà d'emissores de titularitat municipal de conformitat amb el que preveuen les regles 18 i 27 de l'article 149.1 de la Constitució.

Article 2.

L'activitat de les emissores municipals de radiodifusió sonora regulades en aquesta Llei s'inspira en els principis següents:

a) L'objectivitat, veracitat i imparcialitat de les informacions.

b) La separació entre informacions i opinions, la identificació dels qui sustenten aquestes últimes i la seva lliure expressió, amb els límits de l'apartat 4 de l'article 20 de la Constitució.

c) El respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural i lingüístic.

d) El respecte a l'honor, a la intimitat de les persones, a la pròpia imatge i als altres drets i llibertats reconeguts a la Constitució.

e) La protecció de la joventut i de la infància.

f) El respecte als valors d'igualtat recollits a l'article 14 de la Constitució.

Article 3.

1. El servei públic de radiodifusió sonora la concessió del qual s'atorgui als ajuntaments s'ha de gestionar directament per mitjà d'alguna de les formes que preveu l'article 85.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

2. El finançament de les emissores municipals de radiodifusió sonora s'ha de fer d'acord amb el que estableix la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i mitjançant ingressos comercials propis.

3. Les emissores a què es refereix aquesta Llei poden emetre simultàniament un mateix programa d'elaboració pròpia o produït per altres emissores de titularitat pública, respectant el que estableix l'apartat anterior, i sense que en cap cas puguin formar part de cadenes de radiodifusió sonora.

Article 4.

El ple de la corporació municipal exerceix el control respecte de les actuacions de l'entitat gestora del servei públic de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüències, i vetlla també pel respecte als principis enunciats a l'article 2 d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Les concessions administratives per a la prestació del servei públic de radiodifusió sonora pels ajuntaments són atorgades pel Govern o, si s'escau, pels òrgans executius de les comunitats autònomes que tinguin atribuïda aquesta competència, d'acord amb el que estableix l'article 26 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les emissores de titularitat municipal que en l'actualitat compten amb la concessió oportuna s'han d'ajustar a les disposicions d'aquesta Llei en el termini dels sis mesos següents a la seva entrada en vigor.

DISPOSICIÓ FINAL

1. Sens perjudici de les facultats normatives que, si escau, puguin correspondre a les comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts respectius, s'autoritza el Govern per dictar les disposicions que requereixi l'aplicació d'aquesta Llei.

2. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 d'abril de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ